

Tábori Postai Levelezőlap

Magyarország kitartása és áldozatkészsége teszi győzelmesé fegyvereinket!

Hivatalos feljegyzések:

ELLENŐRIZTE
1943 AUG. 30.
Kiss Gy.

TÁBORI POSTAI LEVELEZŐLAP

A felvevő hivatala: Kelecsényi bányászok

Cím:

Rosenfeld József
Kolozsvár
Pap utca 63.

M. kir. állam nyomda, Budapest, 1942.

A feladó neve: Rosenfeld József
rendfokozata:
A tábori posta száma: 4.926.
Ára: 1 fillér.

Ez egy standard katonai levelezőlap, amit a nagybátyám, Rosenfeld József küldött a feleségének, Jolánnak, az édesanyám húgának Ukrajnából, ahová munkaszolgálatosként vitték el. A hátoldalán a következő szöveg van, ceruzával írva: 'Édes aranyom, Most érkezünk haza a kocsival és sietek neked még egy pár sort írni. Tudom hogy szívesen olvasod. Drágám most egy kéréssel fordulok hozzád, részemre nagy áldozat! Tudniillik arra kérlek ha nem kerül neked áldozatba és teheted küldjél nékem hetenként egy pár drb. levente cigarettát levélbe. Vard rá egy papírlapra és tegyed borítékba lehet 15-20 drbot küldeni. Tudod hogy nagy dohányos vagyok és a cigarettám elfogyott, és amit kapunk az csak rendes dohányos embert elégít ki. Tehát mivel nagy dohányos vagyok nem elég, Édes csak ha teheted. csókollak sok sok szeretettel. Jozsi' A keltezés: 1943.VIII. 29. Józsi bácsi majdnem ötven éves volt, amikor elvitték Ukrajnába munkaszolgálatra. Onnan félholtan jött vissza, legmagasabb fokú inválidusként [rokkantként] került haza. Tudniillik a zsidókat egy időben küldték az aknamezőkre is. Ő is egy ilyen csoportban volt, de nem középen volt, mert aki a közepén volt, abból cafatok maradtak. Ő oldalt volt, a fél része megbénult, kapott egy némaságot, a hallása is megsérült, és sánta lett, bottal járt. De visszakerült a véletlen folytán. Aztán meghalt 1950 körül, Kolozsváron van eltemetve. Van egy imakönyvem, amit visszahozott a munkaszolgálatból. A felesége adta neki, amikor behívták, és azt írta az első lapra: 'Ha Istenhez fohászkodol, jusson az eszedbe: van egy asszony, akinek mindig te vagy az eszében. Emlékeim, sok szeretettel, Jolán. 1943. július 19.' A felesége, Jolán az egyetlen a testvérek közül, aki megmenekült. Nem tudnám pontosan megmondani, hogy hogy és mint, valahogy kiszöktették a kolozsvári gettóból, és elbújtatták. Ő Kolozsváron 1993-94-ben halt meg.